

DAČAK. in BENF. Chr. 183, 6. LA. (II) ad 4, 5. — 3) m. a) = मुण्डक Barbier GAṬĀDH. im ÇKDR. — b) pl. N. pr. einer Völkerschaft (vielleicht die Kāmbōḡa) MBh. 6, 2410. — c) N. pr. eines Fürsten BURN. Intr. 358. pl. N. einer Dynastie VP. 474. — d) N. pr. eines Daitja TRIK. H. an. MED. HARIV. 12934. Verz. d. Oxf. H. 46, b, 27. MĀRK. P. 87, 1. 16. 20. fgg. 88, 1. °मथना (sic) Boiw. der Durgā 91, 19. — e) Bein. RĀHU'S TRIK. H. an. MED. — 4) f. स्त्री (eine kahl geschorene) Bettlerin H. 332. HALĀJ. 2, 332. — b) eine best. Pflanze, = मुण्डीरिका MED. — 5) f. ई a) eine best. Pflanze, = मकाम्रावणिका RĀĠAN. im ÇKDR. unter dem letzten Worte (Suppl.) — b) N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2635. — 6) n. a) Kopf s. u. 2. — b) Eisen (vgl. मुण्डलोक्, मुण्डायस). — c) Myrrhe RĀĠAN. im ÇKDR. — Vgl. उरू, कम्बोज, गन्ध, चण्डमुण्डा, दण्डमुण्ड, पीत, यवन, रुरु, मौण्ड.

मुण्डक 1) m. a) (von मुण्ड) Baumstamm, Balken (ein der Aeste bearbeiteter Baum) VJĀSA in Z. d. d. m. G. 9, 665. — b) (von मुण्डय्) Barbier H. 923. — 2) f. मुण्डिका eine best. Pflanze; s. u. 2. पञ्चामृत. — 3) n. a) Kopf H. 366, v. 1. — b) Bez. der Abschnitte in der Muṇḍakopanishad.

मुण्डकोपनिषद् (मुण्डक + उ) f. Titel einer bekannten Upanishad. मुण्डकोपनिषद्दीपिका f. Titel eines Commentars dazu Verz. d. Oxf. H. 390, b. No. 33.

मुण्डचणक (मु + च) m. eine Erbsenart (कलाय) RĀĠAN. im ÇKDR.

मुण्डधान्य (मु + धा) n. eine Art Korn, Getreide ohne Grannen; so ist vielleicht सुच. 2, 310, 6 statt मूढधान्य zu lesen. Vgl. मुण्डशालि.

मुण्डन (von मुण्डय्) n. 1) das Kahlscheeren des Kopfes H. 923. an. 3, 400. MED. n. 108. HALĀJ. 4, 36. दण्ड एव हि रजिन्द्र तत्रर्ध्मो न मुण्डनम् MBh. 12, 697. ज्ञानेन मुक्तिर्न तु मुण्डनेन Spr. 4174. प्रयोगे मुण्डनं चैव परे निर्वाणकारणम् PAÑKĀR. 2, 7, 14. P. 5, 4, 67, Sch. शिरसः MBh. 3, 13454. शिरसो मुण्डनं दण्डस्तस्य (ब्राह्मणस्य) MIT. 47, 16. Verz. d. Oxf. H. 32, b, 20. — 2) das Schützen, Behüten (vgl. मुण्) H. an. MED.

मुण्डनक (von मुण्डन) 1) m. eine Art Reis, = मुण्डशालि RĀĠAN. im ÇKDR. u. d. letzten Worte. — 2) f. मुण्डनिका s. मकाम्रावणिका unter मुण्डितिका.

मुण्डपृष्ठ (मु + पृष्ठ) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 68, a, 6.

मुण्डफल (मु + फल) m. Kokosnusbaum ÇABDAR. im ÇKDR.

मुण्डमाला (मु + मा) f. und vollständig °तल्ल n. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 95, b, 4. 101, b, 44. 103, a, 19. 104, a, 17. Verz. d. B. H. No. 1037.

मुण्डमालिनी (मु + मा) f. eine Form der Durgā WILSON, Sel. Works 2, 184.

मुण्डय् (von मुण्ड), °यति kahl scheeren (den Kopf) P. 3, 1, 21. VĀRT. 2 zu P. 3, 1, 8. अर्ध शकानां शिरसो मुण्डयित्वा व्यसर्जयत् । यवनानां शिरः सर्वं काम्बोजानां तथैव च ॥ HARIV. 780. यदि शिरो मुण्डयित्वा (sich den Kopf kahl scheeren) मम पादयोर्निपतसि PAÑKĀT. 223, 8. मुण्डित kahl geschoren AK. 2, 6, 4, 48. 3, 2, 35. TRIK. 3, 3, 116. H. 438. an. 2, 126. MED. d. 22. नापितवधूर्मुण्डिता HIT. ed. JOHNS. 1375. Spr. 3303. शिरो ऽपर्वणि मुण्डितम् 1332. °मूर्धन् KATHĀS. 44, 59. मूर्धानं चार्धमुण्डितम् RĀĠAN. TAB. 4, 179. °मुण्ड PRAB. 20, 15. 54, 8.

मुण्डलोक् (मु + लोक्) n. Eisen; s. u. अष्टलोक्क und vgl. मुण्डायस, मुण्डित.

मुण्डवेदाङ्ग (मु + वे) m. N. pr. eines Schlangendämons MBh. 1, 2158.

मुण्डशालि (मु + शा) m. eine Art Reis RĀĠAN. im ÇKDR.

मुण्डाख्या (मुण्ड + खा) f. eine best. Pflanze, = मकाम्रावणिका RĀĠAN. im ÇKDR.

मुण्डायस (मुण्ड + ययस्) n. Eisen RĀĠAN. im ÇKDR. — Vgl. मुण्डलोक्, मुण्डित.

मुण्डार n. N. pr. eines Ortes, wo der Sonnengott verehrt wurde, Verz. d. Oxf. H. 31, b, N. 6.

मुण्डामन (मुण्ड + म्ना) n. Bez. einer best. Art zu sitzen Verz. d. Oxf. H. 89, b, 9.

मुण्डित 1) adj. kahl geschoren s. u. मुण्डय्. — 2) n. Eisen RĀĠAN. im ÇKDR.; vgl. मुण्डलोक्, मुण्डायस.

मुण्डितिका (von मुण्डित) f. eine best. Pflanze, vulgo मुण्डिरी oder मुण्डिरी RATNAM. 39. मुण्डिनिका (vgl. मुण्डनिका unter मुण्डनक) NIGH. PR.

मुण्डिन् (von मुण्ड) 1) adj. = मुण्ड a) kahl geschoren MBh. 13, 973. HARIV. 14532. KĀM. NITIS. 2, 24. WILSON, Sel. Works 1, 188. Çiva MBh. 13, 609. 1171. — b) hornlos: मृग BHĀVAPR. im ÇKDR. u. ज्ञाङ्गल. — 2) m. Barbier AK. 2, 10, 10.

मुण्डिनिका s. मुण्डितिका.

मुण्डिर्न m. N. pr. eines Mannes ÇAT. BR. 13, 3, 5, 4. TBa. 3, 9, 45, 3. angeblicher Verfasser von VS. 23, 9 (Appendix LIII).

मुण्डीरिका f. eine best. Pflanze, = मुण्डा MED. d. 22. fg. = मुण्डितिका GAṬĀDH. im ÇKDR.

मुण्डीरी f. eine best. Pflanze, = अमणा, प्रव्रजिता TRIK. 3, 3, 141. H. an. 4, 115. MED. t. 211.

मुण्डाश्चरतीर्थ (मुण्डिन् - ई + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, b, 7. — Vgl. दण्डमुण्डाश्चर unter दण्डमुण्ड.

मुण्डेश्चरतीर्थ (मुण्ड - ई + तीर्थ) n. desgl. Verz. d. Oxf. H. 66, a, 29.

मुत्कल m. N. pr. eines Mannes RĀĠAN-TAR. 6, 218.

मुत्खलिन् m. N. pr. eines Devaputra LALIT. ed. Calc. 346, 9.

मुत्प n. Perle ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

मुथशिल = مَوَّصَل in der Astrol. N. des 5ten Joga Ind. St. 2, 268. Davon adj. मुथशिलित und मुथशिलिन् ebend.

1. मुद्र, मोदते DHĀTUP. 2, 15. मुमुदे, अमोदिष्ट, (अनु) मुदीमहि ved., मोदिष्ये; aus metrischen Rücksichten bisweilen auch act. lustig —, fröhlich sein, sich freuen (vgl. 1. मद्र, मन्द): तासामधूर्युरामतौ यवौ वृष्टीवं मोदते RV. 2, 5, 6. ÇAT. BR. 3, 6, 1, 10. RV. 5, 47, 6. 9, 71, 3. मुमुद् गर्भो वृषभः क्रकृन्वान् 10, 8, 2. याभिः सोमो मोदते कृषते च 30, 5. 83, 42. VS. 3, 41. ओषधीभिर्हीदं सर्वं मोदते ÇAT. BR. 9, 4, 1, 7. स्त्रीभिः सह मोदमानः 14, 7, 1, 14. ÇĀNKHJ. GRHJ. 1, 22. KAUC. 40. मोदमानस्तिष्ठति KHĀND. UP. 6, 11, 1. KĀTHOP. 1, 12. देववद्विष मोदते M. 2, 232. MBh. 1, 1050. 3, 8044. RĀĠAN-TAR. 6, 209. BHĀG. P. 3, 14, 50. माद्यति मोदते ऽभिरमते Spr. 635. 3015. 3843. 3997. मुमुदे तत्पुरं परया मुदा MBh. 1, 6630. 3, 16707. R. GORR. 1, 33, 50. fg. 46, 35. KATHĀS. 27, 131. 29, 174. 36, 135. 43, 114. LA. (II) 88, 4. MĀRK. P. 135, 4. मुमुदिरे R. 1, 10, 33. अमोदिष्ट BHATT. 13, 97. मोदिष्ये BHAG. 16, 15. MBh. 1, 5945. 2, 305. विलसद्विस्मयमोदमानचित्ताः KATHĀS. 3, 79. वृषत्या सह मोदते M. 3, 191. MBh. 3, 2605. Spr. 2919. पुत्रपौत्रैश्च मोदस्व erfreue dich an MĀRK. P. 132, 41. तस्मिन् मोदामहे